

§ 2. Osobę, wykonującą pracę nakładczą i osiągającą przychód z gospodarstwa rolnego, uważa się za pracownika w rozumieniu ustawy, jeżeli osoba ta lub członek jej rodziny, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, osiąga przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego, ustalony dla wymiaru podatku gruntowego, nie przekraczający 14.000 zł rocznie. Ograniczenie to nie dotyczy osób zaliczonych do jednej z grup inwalidów.

§ 3. 1. Nie uważa się za pracownika w rozumieniu ustawy osoby, wykonującej pracę nakładczą, która:

- 1) prowadzi przedsiębiorstwo handlowe lub wykonuje rzemiosło,
- 2) jest członkiem rolniczej spółdzielni produkcyjnej.

2. Nie uważa się również za pracownika w rozumieniu ustawy osoby, wykonującej pracę nakładczą, której członek rodziny, pozostający z nią we wspólnym gospodarstwie domowym, prowadzi przedsiębiorstwo handlowe.

§ 4. Za członka rodziny w rozumieniu § 2 i 3 uważa się małżonka, dzieci własne i przysposobione, pasierbów, rodziców, osoby przysposabiające, ojczyma, macochę, wnućki, dziadków, rodzeństwo, teściów, zięciów, synowe, szwagierki i szwagry.

§ 5. 1. Osoba, wykonująca pracę nakładczą, uważana jest za pracownika uprawnionego do świadczeń z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz do zasiłków rodzinnych, jeżeli w okresie 3 kolejnych miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc, w którym wystąpiły okoliczności uzasadniające prawo do świadczeń:

- 1) osiągała zarobki uzasadniające uznanie jej za pracownika,
- 2) spełniała inne warunki, wymagane do przyznania tych świadczeń.

2. W stosunku do osoby wykonującej pracę nakładczą, która nie przepracowała jeszcze 3 miesięcy, warunek określony w ust. 1 pkt 1 uważa się za spełniony, jeżeli pracę tę wykonywała na podstawie pisemnej umowy, zawartej z jednostką gospodarki uspołecznionej.

§ 6. Za okresy zatrudnienia w rozumieniu ustawy uważa się okresy, w których osoba wykonująca pracę nakładczą spełniała warunki wymagane do uznania jej za pracownika.

§ 7. 1. W razie gdy przeciętny miesięczny zarobek osoby wykonującej pracę nakładczą jest wyższy niż 4.000 zł, za podstawę wymiaru emerytur, rent i świadczeń na wypadek choroby i macierzyństwa przyjmuje się kwotę 4.000 zł.

2. W razie gdy zarobek osoby wykonującej pracę nakładczą w okresie 3 kolejnych miesięcy kalendarzowych jest wyższy niż 12.000 zł, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za te 3 miesiące stanowi kwota 12.000 zł.

§ 8. 1. Zaliczenie pracy nakładczej do okresów zatrudnienia następuje na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej lub na podstawie innych oryginalnych dokumentów.

2. Wpisu okresów pracy nakładczej do legitymacji ubezpieczeniowej dokonuje na podstawie posiadanych dokumentów jednostka gospodarki uspołecznionej, dla której była wykonywana praca nakładczą, po stwierdzeniu, że osoba, która tę pracę wykonywała, spełnia warunki określone w § 1—4.

§ 9. Przepisy o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy oraz określające zasady i tryb przeprowadzania kontroli pracowników zwalnianych od pracy stosuje się odpowiednio do osób, wykonujących pracę nakładczą. Osoba, wykonująca pracę nakładczą, traci prawo do zasiłku chorobowego w okresie czasowej niezdolności do pracy w wypadkach przewidzianych w tych przepisach, w szczególności, jeżeli w tym czasie wykonuje pracę nakładczą.

§ 10. Okresy pracy nakładczej, wykonywanej przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

- 1) uważa się za okresy zatrudnienia w rozumieniu ustawy, jeżeli osoba wykonująca tę pracę podlegała obowiązkowi ubezpieczenia społecznego na podstawie przepisów obowiązujących w czasie wykonywania tej pracy,
- 2) zalicza się do okresów zatrudnienia w rozumieniu ustawy, jeżeli osoba wykonująca tę pracę spełniała warunki wymagane do uznania jej za pracownika w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 11. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą osób, wykonujących pracę nakładczą, które są już pracownikami w rozumieniu ustawy z tytułu innej pracy niż nakładczą.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 27 sierpnia 1968 r. w sprawie określenia, które osoby wykonujące pracę nakładczą są pracownikami w rozumieniu ustawy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 34, poz. 234, Nr 40, poz. 287 i z 1969 r. Nr 32, poz. 275).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: w z. Z. Dudziński

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 20 kwietnia 1974 r.

w sprawie obliczania podstawy wymiaru emerytury, rent, zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych.

Na podstawie art. 17 ust. 5 pkt 4 i 5 oraz art. 125 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U.

Nr 3, poz. 6 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do członków i pracowników spółdzielni pracy zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy oraz do pracowników spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i w Centralnym Związku Spółdzielni Spożywców „Społem”:

- 1) zatrudnionych w spółdzielczych zakładach usługowych prowadzonych na zasadach zryczałtowanego rozrachunku oraz
- 2) opłacających z tytułu tego zatrudnienia zryczałtowany podatek od wynagrodzeń.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do uczniów odbywających naukę w spółdzielczych zakładach usługowych.

§ 2. 1. Miesięczne zarobki stanowiące podstawę wymiaru emerytury, rent, zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz składek na ubezpieczenie społeczne ustala się w formie ryczałtów.

2. Wysokość ryczałtu — z zastrzeżeniem ust. 3 — ustala się w zależności od wysokości zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń określonego rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 17 kwietnia 1974 r. w sprawie poboru zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń od osób zatrudnionych w niektórych spółdzielczych zakładach usługowych (Dz. U. Nr 16, poz. 90). Kwoty ryczałtu i odpowiadające im kwoty podatku od wynagrodzeń bez uwzględnienia zwolnień i ulg określa załącznik do niniejszego rozporządzenia.

3. Najniższa kwota ryczałtu, o którym mowa w ust. 2, nie może być niższa od półtorakrotnej kwoty wynagrodzenia ustalonego w gospodarce uspołecznionej dla najniżej zarabiających w okresie, z którego zarobki przyjmuje się do obliczenia podstawy wymiaru świadczeń lub składek na ubezpieczenie społeczne.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio, jeżeli wynagrodzenie zwolnione jest od podatku od wynagrodzeń ze względu na wysokość tego wynagrodzenia.

5. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się przy obliczaniu podstawy wymiaru świadczeń z okresu przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 3. 1. Na wniosek osoby, o której mowa w § 1, zarząd odpowiedniej spółdzielni może podwyższyć kwotę

ustalonego ryczałtu (§ 2 ust. 2), nie więcej jednak niż o 50%.

2. Podwyższona kwota ryczałtu (ust. 1) stanowi podstawę wymiaru emerytury lub renty, jeżeli od tej kwoty były wymierzone składki na ubezpieczenie społeczne przez okres co najmniej 36 ostatnich miesięcy zatrudnienia.

3. W razie opłacania składek od podwyższonej kwoty ryczałtu przez okres krótszy niż 36 miesięcy — podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowią kwoty ryczałtu określone w § 2, chyba że inwalidztwo lub śmierć jest następstwem wypadku przy pracy albo choroby zawodowej.

§ 4. Podstawę wymiaru zasiłku z ubezpieczenia społecznego stanowi przeciętna miesięczna kwota ryczałtu (§ 2 i 3 ust. 1) z okresu ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia lub z okresu faktycznego zatrudnienia, jeżeli trwało ono krócej niż 12 miesięcy.

§ 5. Jeżeli zatrudnienie trwało część miesiąca wskutek podjęcia lub zaprzestania pracy w ciągu miesiąca albo wskutek pobierania zasiłków z ubezpieczenia społecznego, kwotę ustalonego ryczałtu zmniejsza się odpowiednio, przyjmując, że miesiąc kalendarzowy liczy 25 dni roboczych.

§ 6. W sprawach nie unormowanych niniejszym rozporządzeniem stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19 sierpnia 1968 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru emerytury lub renty, zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz składek na ubezpieczenie społeczne (Dz. U. z 1968 r. Nr 35, poz. 246 i z 1972 r. Nr 27, poz. 196).

§ 7. Traci moc rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 15 marca 1967 r. w sprawie podstawy wymiaru składek i świadczeń oraz zryczałtowania składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych (Dz. U. Nr 15, poz. 67).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1974 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *W. Kawalec*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 20 kwietnia 1974 r. (poz. 92).

Podstawa wymiaru emerytury, rent i zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych i odpowiadająca im wysokość podatku od wynagrodzeń:

Wysokość zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń w zł miesięcznie	Podstawa wymiaru świadczeń i składek w zł miesięcznie
do 39	1800
51	1900
66	2000
79	2100
96	2200
112	2300
129	2400
147	2500
169	2600
186	2700
207	2800
232	2900

Wysokość zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń w zł miesięcznie	Podstawa wymiaru świadczeń i składek w zł miesięcznie
252	3000
272	3100
291	3200
316	3300
333	3400
350	3500
367	3600
388	3700
406	3800
429	3900
440	4000

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 34, ul. Powiśńska 69/71 — przegródka pocztowa 81) w terminie 10 do 15 dni od daty wydania następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi rocznie 120,— zł, półrocznie 70,— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi rocznie 50,— zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 30 listopada. Prenumeratę można zgłaszać wstecz za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzyodcinkowym przekazem pocztowym na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim IV Oddział Miejski, Warszawa nr 1528-91-43745. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), dokładny adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: al. 1 Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Żurawia 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Krakowie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w Bydgoszczy, Cieszyńsku, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Lublinie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie i Toruniu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powiśńska 69/71 00-979 Warszawa (przegródka pocztowa 81).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład Nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.
